

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Έτος ΙΓ'. 965 | Ιδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ—Συνδιδευθυντής ΧΡ. Δ. ΖΩΗΜΙΧΟΣ | Δευτέρα 21 'Ιανουαρίου 1925

ΠΩΣ ΕΙΔΑ ΠΟΥΣ ΗΠΕΙΡΩΤΑΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ ΤΙΜΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ ΜΑΣ Κ^{ΟΝ} Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΝ
ΑΠΟ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΑΠΟΨΕΩΣ

Τοῦ Συνδιδευθυντοῦ μας κ. ΧΡ. Δ. ΖΩΗΜΙΧΟΥ

Δὲν ὑπάρχει μεγαλυτέρα ἱκανοποίησις, καὶ ὠραιότερα εὐχαρίστησις, ἀπ' αὐτῆς ποὺ δοκιμάζομεν, ὅταν εὐρισκόμεθα ἐν τῇ Ζήνῃ μεταξὺ τῶν Ἡπειρωτῶν συμπατριωτῶν μας.

Μοῦ δίδεται διὰ δευτέραν φοράν ἡ εὐκαιρία τῆς ἐπικοινωνίας, τὴν ὁποῖαν ἔχον πρὸ ὀλίγου, μεταξὺ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Δυτικῇ Θράκῃ Ἡπειρωτῶν, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀνέγκεται εἰς δεκάδας χιλιάδων καὶ πλέον.

Ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας οἱ Ἡπειρωταὶ εὐθίσται νὰ ταξιδεύουν καὶ νὰ καταφεύγουν εἰς τὴν Ζήνῃ, πρὸς πορισμὸν τῶν μέσων τῆς ζωῆς τῶν, φθάνοντες καὶ μέχρι τῆς Καλοῦρας τῶν Ἰνδιῶν, ἀλλ' ὡς πατριδα τῶν θεωροῦν πάντοτε τὸν τόπον, εἰς ὃν ἐγεννήθησαν καὶ ἐγαλουχήθησαν, μὲ τὰ καλότερα βνεῖρα, τὴν ἀγαπητὴν Ἡπειρὸν μας.

Πόσα δὲν ἐλέγχθησαν καὶ πόσα δὲν ἐγράψαν διὰ τὸν ταξιδεύοντα Ἡπειρωτῆν, ἡ δὲ δόξα τοῦ ὁποῦ αὐτοῦ ἀντιμετατίθηται αὐτὴν ταύτην τὴν Ἑλλάδα.

Πρὸς τί, λοιπόν, νὰ ἐκπληρωσώμεθα διὰ τὴν πληθὺν τῶν Ἡπειρωτῶν, τῶν ἀγκατασταθέντων πρὸς πενήτημονες εἰς καὶ πλέον, ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ καὶ ἀναδειχθέντων μὲ τὸν τίμιον ἰσθμὸν τῶν; Ἀλλὰ καὶ μήπως ἀπανταχοῦ τῆς ὀφελείας, ἐνθα κατέφυγον οἱ Ἡπειρωταὶ, δὲν προήχθησαν, καὶ δὲν ἰσχυροποιήθησαν θάματα ἀναφορῆς ἵστα, ὥστε οἱ ἐνδημοῦντες Ἡπειρωταὶ τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης, νὰ μὴ ἐπιστρέφουν τὴν προσοχὴν πρὸς τοὺς καὶ ἀξιολογώτερον;

Καὶ βέβαια, ἀφοῦ ἡ διατριβὴ μας ἀφορᾷ τὴν ἐξέλιξιν τῶν Ἡπειρωτῶν τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης; Τετρακόσθα μέγαρα—ὀλόκληρα τετράγωνα—ἐργαστήρια βιομηχανικὰ καὶ ἐπαγγελματικὰ ἀπαρτίζουν τὴν Ἡπειρωτικὴν παροικίαν τῆς πρωτεύουσος τῆς Βορείας Ἑλλάδος, τῆς ὠραίας νύμφης τοῦ Θεσσαλικοῦ, τῆς Θεσσαλονίκης, εἰς ἣν ἤλθον καὶ ἐγκατεστάθησαν ἐπὶ τουρκοκρατίας ὡς ξενιτευμένοι.

Ἀλλὰ μήπως καὶ εἰς τὰς Σέρρας, εἰς τὴν Δράμην, εἰς τὴν Καβάλλαν, εἰς τὴν Ξάνθην, εἰς τὴν Κομοτηνὴν, εἰς τὴν Ἀλεξανδρούπολιν, εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς πόλεις, ὅ; ἐπεσκέφθη, ἀνεκείμενον περιεργείας καὶ ἰδιαίτερας προσοχῆς δὲν ἦσαν αἱ Ἡπειρωτικαὶ παροικίαι; Δὲν ἦσαν αἱ Ἡπειρωτικαὶ παροικίαι; Δὲν ἦσαν τὰ Ἡπειρωτικὰ δημουργήματα, ἀφοῦ ἔκτισαν ἀκόμη θλοκήρους πόλεις; Ἡ Δράμα δὲν ἀνετίχθη καὶ δὲν ἀνεδείχθη παρ' Ἡπειρωτῶν, οἵτινες θεωροῦνται ὡς ἐντόπιοι καὶ καθ' αὐτὸ Δραμῆνοι; Ἡ Κομόπολις Σερρῶν Σιαμάν, μὲ τὴν εὐφρομένην καὶ ἀπέραντον πεδιάδα τῆς, θένετο ἰσχυρὰ μακαθαρῶς Ἡπειρωτικὸν—Ἡπειρωταὶ ἦσαν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἤλθον καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὸν τόπον τοῦτο τῆς Δυτικῆς Θράκης; καὶ αὐτῶν ἔργον εἶναι τὸ σημεῖον ἀνεπτυγμένον καὶ εὐκαταστάτο Σερρῶν Σιαμάν (Χρυσούπολις).

Ἐπίσης ἡ Ξάνθη, μὲ τὰ παγκοσμίου φήμης ἀφθόνα καὶ ἀρωματικὰ καπνὰ τῆς ὑψηλῆς ἀνέκτιστον τὸ δρυμνὴν εἶον τῶν Ἡπειρωτῶν, ἐπεκτεινόμενον κατέπιν καὶ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας Μακεδονικὰς καὶ Θρακικὰς πόλεις.

Ἡ Κομοτηνὴ (Γιουμαρτζινα) καθ' ὅσον Ἡπειρωτικὴ πόλις. Ἐπ' ἐστὶν, ἐπαγγέλματα, δημόσιαι θέσεις κατέχονται ἀπὸ Ἡπειρωτῶν. Δημοτικοὶ ἀρχοντεῖς ἐξελέγοντο πάντοτε Ἡπειρωταί. Ὁ σημερινὸς Δήμαρχος, φίλιτός μου κ. Δημ. Μπλέσσας, εἶκει τὴν καταγωγήν ἀπὸ τῆς χωρίου Μπουζουρά τῶν Κουρηνίων.

Ἐν Ἀλεξανδρουπόλει ἐπίσης τὰς καλυτέρας ἐπιχειρήσεις καὶ τὰ ἀνθηρότατα ἐπαγγέλματα κατέχουν οἱ δαιμονισμένοι, οἱ εὐφυεῖς καὶ ἐξυδαρκεῖς Ἡπειρωταί.

Ἐν μὲν λέξει, οἱ Ἡπειρωταὶ τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης, ἀπὸ ἀπὸ πρὸς ἐπαγγελματικῆς καὶ ἐμπειρικῆς ἀναπτύξεως, εἶναι πραγματικοὶ ἀπόγονοι τῶν ἀειμνήστων Ἀβέρωφ, Σίντα, Ζάπτηδων, Ζωσιμάδων καὶ ἄλλων, ἀλλ' ὡς ἄτομα, ὡς μονάδες. Ὡς ὁργανώσεις, ὡς σύνολον, ὡς ὁμάδες, τί ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν οἱ Ἡπειρωταὶ τῆς Μακεδονίας; ἔχουν Πανεπιστημιακὰ; ἔχουν Συλλόγους καὶ Σωματεῖα; ἔχουν Ἀδελφότητες καὶ Ὀργανώσεις;—Μάλιστα, ἔχουν ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα—δὲν τοὺς λείπει ἀπολύτως τίποτε. Ἐκεῖνο, ποὺ τοὺς λείπει καὶ τὸ ἀγνοοῦν τελείως, εἶναι ἡ μεταξὺ τῶν σχέσεων τῶν ἀλληλεγγύη καὶ τὸ αἰσθημα τῆς φιλοδοξίας διὰ γενικώτερα τῶν παροικιῶν τῶν ζητήματα.

Ἀλλὰ τὸ χειρότερον δὲν γνωρίζουν μεταξὺ τῶν, εἰς εἶναι συμπατριῶται. Τί νὰ τὰς κάνω ἐγὼ τὰς Ὀργανώσεις τῶν καὶ τὰς Ἐνώσεις τῶν, ἀφοῦ συντηρῶν, συμπνύνουν καὶ συνδιασκεδίζουν, χωρὶς νὰ γνωρίζονται ὡς συμπατριῶται, ὡς Ἡπειρωταί;

Διὰ τὴν ἀνύπαρκτον ἀφοσίωσιν τῶν δὲν ἠθέλη νὰ ἀναφέρω λεπτομερεῖας ἐπὶ μὴ; ἐκάστης Ἀδελφότητος χωριστά. Περιερίψομαι εἰς τὴν περιληπτικὴν—πρωτογραφὴν καὶ ἐν γενικοῦ; γράμματι μὲτ' ἑνὸς τῶν ὁργανώσεων, αἱ ὁποῖαι διατελοῦν ἐν πλήρει σχεδὸν ἀφανείᾳ. Τὴν διαπίστωσιν ταύτην ἔκαμα οὐχὶ μόνον, ἐκ τῆς ἰδίας ἐμοῦ ἀντιλήψεως, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν συνομιλίας, τὰς ὁποίας ἔσχον μὲ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια, τὰ ὁποῖα, κίτοι εἰ τὰ σπλάχνα τῶν περικλείουν ἀρίστους Ἡπειρωτάς, Ἐπιστήμονας; ἢ Ἐπαγγελματίας; ἐν τοῦτοις εἰς τὸ ἐνεργητικόν τῶν δὲν ἔχουν νὰ παρουσιάσουν εἰμὴ τὸ σκότος... κλειόμενον τῶν ὀφθαλμῶν.

Τὸν σκοπὸν καὶ τὴν ὕψην ἀποστολῆς αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὁργανώσεων, αὐτὰς ἐκπληροῦν, τῆς ἐδύνης ἐπιρριπτομένης οὐχὶ μόνον εἰς τὰς ἀνάγκες Διοικητικὰς συμβουλίας, τὰ ὁποῖα διατελοῦν ἀρκετὰ ἐν ἐπιγνώσει τῶν καθηκόντων τῶν, ἀλλὰ εἰς αὐτὰ ταῦτα τὰ μέλη, αἵματα, διὰ τῆς ἀδυστοχίας καὶ τῆς ἀβουλίας, τὴν ὁποῖαν ἐπιδεικνύουν, ἀποθαρρύνουν τὰ Συμβούλια εἰς τὰς προσπάθειάς τῶν, καὶ οὕτω οὐδὲν εἰς τὴν πρῶτην τῶν ἀναληφῶν.

Ἀγαποῦν, καὶ ἐξηλεῖν τὸν Ἡπειρωτὴν Σύνδεσμον Πειραιῶς καὶ Πανακτοῦσιν μετ' ἐνδιαφέροντος τὰς ἄλλας Ἀδελφότητας τῶν Ἀθηνῶν.

Ἀλλὰ, ποῦ εἶναι καὶ αὐτῶν ἡ ἀμίλλα; Διὰ τὴν μισοφύνην τὰς προαναφερθέντας Σωματεῖα καὶ νὰ φανῶν αὐτοὶ ἀνταρτῶν τῆς περιουσίας καὶ τῆς ἀξίας τῶν Ἐνώσεων τῶν; Νίλ! Πλὴν ἔτι καὶ νὰ σφραγῇ ἡ προσοχὴ ἐκεῖνον, ὅστις ποτὶ ὁλίγον ἀπὸ τὰς στήλας τοῦ ἐκλεκτοῦ «Ἡ-

Παραλαμβάνομεν τὰ κάτωθι ἐκ τῆς ἐν χωρίᾳ συναδέλφου «Ἡπειρωτικοῦ Ἀγῶνος» τῆς 16ης τρέχοντος:

ΑΘΗΝΑΙ.—Πρωτοβουλία τῶν Διηρητικῶν Συμβολίων τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς, τῆς Πανεπιστημιακῆς Ἀδελφότητος Ἀθηνῶν καὶ πολλῶν Ἡπειρωτῶν ἐπιστημόνων καὶ λογίων, ἀπεφασίσθη νὰ διοργανωθῇ ἐορτὴ ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῆς 50ετηρίδος τῆς ποιητικῆς καὶ λογοτεχνικῆς δράσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Ἑλευθερίας» Ἰωαννίνων κ. Χρήστου Χρηστοβασίλη.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς πενήτης κοινότητος τοῦ κ. Χρηστοβασίλη ἐπροέβλεπεν ἐνταῦθα τήν αἰσθησὶν καὶ ἐνθουσιασμόν, ὥστε ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς διοργανώσεως τῆς ἑορτῆς νὰ σκεφθῇ καὶ τὴν ἐξέδοσιν τῶν «Ἀπάντων» τοῦ γηραιοῦ περὶ τοῦ καὶ λογογράφου, διὰ πανηπειρωτικῶν ἐράνων. Ἀπὸ τῶν δὲ ἐνεργειῶν φησαν εἰς τὸν ἀνοικθέντα κατὰ οἶον διὰ τεσσάρων ποσὰ ἡ Πανεπιστημιακὴ Ἀδελφότης Ἀθηνῶν, ὁ Ἡπειρωτικὸς Σύνδεσμος Πειραιῶς, οἱ κ. κ. Δ. Σίττος, ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος, Εὐάγγελος Ἀντωνιάδης, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, Δ. Ζώτος, Δικηγόρος καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐκλεκτοὶ Ἡπειρωτῶν τῶν ὁποίων τὰ ὁνόματα θὰ ἀναγγελθοῦν προσεχῶς. Ἡ ἐορτὴ θὰ δοθῇ ταύτοχρονως; εἰς Ἀθήνας, Θεσσαλονίκην, Ἰωάννινα καὶ ὅπου ἄλ-

λοῦ ὑπάρχουν, ἐγκατεστημένοι Ἡπειρωταί. Ἡ ἡμερομηνία δὲν ὁρίσθη ἀκόμη, ὑπολογίζεται ὅμως ὅτι θὰ ὁρισθῇ διὰ τὸν προσεχῆ Ἀγῶνα.

Ὁ ἐορτασμός τῆς 50ετηρίδος τοῦ κ. Χρηστοβασίλη δ' ἀποτελεῖ μὴ ἀπὸ μὴν ἡμερομηνία τῆς ποιητικῆς καὶ λογοτεχνικῆς ἀξίας τοῦ καὶ μὴ ὡς ὡς αἱ εἰρημὴ πράξη γιὰ τὴν Ἡπειρὸν, ποὺ μὴ ὀλόγηται τὴν τραγούδησιν σκλάβων καὶ ἐλευθέρων. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν σταματᾷ αὐτοῦ μόνον. Συγχαρητήρια καὶ κάθε ἑπαινος ἀξίζουν αὐτοῖς Κουρηνικοῖς κ. κ. Ἀντωνιάδην καὶ Ζῶτον, ποὺ πρῶτον ἔφριψιν τὴν ἰδέαν τοῦ ἐορτασμοῦ τῶν πενήτη χρόνων τοῦ συνεπαρχιώτου τῶν.

Ὁ ἐορτασμός ἐνταῦθα θὰ λάβῃ πανηγυρικὴν ὄψιν, θὰ προσέλθουν δὲ κατ' αὐτὸν οἱ Διευθυντοὶ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ἡπειρωτῶν, Ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐνώσεως Λογοτεχνῶν, τῶν Δημοσιογραφικῶν Σωματείων, ποιηταί, λόγιοι, δημοσιογράφοι, ἐπιστήμονες, βουλευταί, πολιτεῖται, ἀντιπροσωπεύει τῶν Ἡπειρωτικῶν Ὀργανώσεων καὶ ὅλος ὁ Κόσμος τῶν γερμαμάτων. Γιὰ τὸ ἔργον τοῦ κ. Χρηστοβασίλη θὰ δ' μιλήσουν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας κ. Δημ. Γ. Καμπούρογλου, ὁ ποιητὴς κ. Ἀθανασιάδης—Νόβα; καὶ ὁ Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος κ. Δ. Σάββας.

Κ. Θ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

πειρωτικοῦ Μέλλοντος» Ἀθηνῶν ἡσυχάζησαν, περὶ ὁργανώσεων καὶ Πανεπιστημιακῶν Ὀμοσπονδιῶν. Ὁλοι μίλησαν ὡς ἀδελφοὶ γράμματα, μὲ σταθερά λόγια καὶ μὲ σαφὴ νοήματα, ἀλλὰ ἀνατομικὰ καὶ ψυχολογικὰ, ἐπὶ τοῦ Ἡπειρωτοῦ, ὡς ἀτόμου, ὡς ἐδαφῶν ἀπαρτίζον νὰ κάμουν, ἐκεῖνος τοῦ κ. Ζώτου ὅστις δ' ὁδοῖται ἐκείνην οἱ δ' Ἡπειρωτῶν, ὡς ἄτομον ὄν, θαυματουργῶς.

Ἀτὰρ ἡμεῖς λαλοῦντες χρειαζόμεθα νὰ καὶ λιγοστὴν μεταξὺ τῶν Ἡπειρωτῶν μελῶν, ἡ σφαιρὴς τῶν σχέσεων τῶν, ἡ ἐπιβαλλομένη αὐτῶν ἀλληλεγγύη, ὁ τρόπος τῆς συμπεριφορῆς τῶν καὶ ἡ προσπάθεια τῆς πρὸς τὴν ἰδιαίτην μίαν Πατριδα τὴν Ἡπειρὸν, ἀγάτης καὶ ἀφοσίωσης τῶν. Νὰ τοῦ; μετ' ὁδοῦ ἡ ἀμίλλα καὶ νὰ τοὺς ἀναπτυχθῇ περισσότερο ὁ τρόπος καὶ τὸ αἰσθημα τῆς φιλοδοξίας.

Ἀὐτὸ εἶναι δυστυχῶς ἡ κατάστασις ἐν περιλήψει, τῶν ὁργανώσεων τῶν Ἡπειρωτῶν, πειραιῶν Μακεδονίας καὶ Θράκης ἡ εἶναι ταύτοχρονως; καὶ ἀπόρροια τῆς συμφορᾶς, τὴν ὁποῖαν ἐπέστησαν ἀπαντες οἱ αὐτοὶ ἐγκατεστημένοι Ἡπειρωταὶ ἐκ τῆς γενικῆς κρίσεως, ἀλλ' ἰδιαίτερον καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης τοῦ μοναδικοῦ τῶν περιοχῶν αὐτῶν προϊόντος, τοῦ μεγάλου ἐνισχύοντος τοῦ προτολογισμοῦ τοῦ Κράτους, τοῦ Καπνοῦ τῶν.

Τὸ πλῆγμα ἐκ τῆς κρίσεως τῶν καπνῶν ὃ ἦτο θανάσιμον καὶ εἰς τὰς Ἡπειρωτικὰς ἐπιχειρήσεις, πολλὰ δὲ μάλλον εἰς τὰς πόλεις ἐκεῖνας, τὰς ἐχούσας, μοναδικὸν τῶν προϊόντων, τὸν Καπνόν. Ἐκ τῶν τελευταίων ἐποχῶν ἡ κατάστασις ὁποῖον βελτιοῦται ἱκανοποιητικώτατα εἰς τὸν ὅσον νὰ δυάμεθα διὰ τὸ μέλλον νὰ αἰσιόδωμεν καὶ νὰ προβλέπωμεν ἀνάρθρωσιν τῶν τῆς ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς αὐτῶν κατεστάσεως, ὅσον καὶ τῶν Ἡπειρωτικῶν Ὀργανώσεων, ἀφοῦ ἐξηρτῶνται καὶ ἐκ τῆς Οἰκονομικῆς ἀνθηρότητας τῶν μελῶν.

ΧΡΗΣΤΟΣ Δ. ΖΩΗΜΙΧΟΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Τὸ Ἀναγνωστοπούλειον Γεωργικὸ Σχολεῖο τῆς Κόνιτσας πῆρε στήν τελευταία Διεθνή ἑορτή τῆς Θεσσαλονίκης (1924) τὰ περισσότερα βραβεία ἀπ' ὁλοῦς τοὺς ἐκθέτας τῆς Ἡπειροῦ καὶ ὁ χρυσὸς Ἑσσαβεύθηκε σὺν ὅλοις τὰς ἐκθέταις, πούχε, στείλει, καὶ σὺν ὅλοις ἡμετέροις στὰς δημοτικὰς, στὰς δευτερομικὰς, στὰς δευτεροκατηχοτικάς, στὰς ἐπαγγελματικὰς, στὰς οἰκονομικὰς, στὰς βιομηχανικὰς καὶ μόνον στὰς στρατιωτικὰς καὶ ἡγευτέρως καὶ πρὸς ἀποβραβεύει καὶ στὰ ἐλασσονα, γιὰ τὴν δὲν καλλιεργεῖται ἡ ἐλπίς τὴν Κόνιτσαν, ἀπὸ τοῦ ὅπου, πόσα εὐχὰς χρειάζονται ν' ἀποτελῇ κανεὶς στὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἀναγνωστοπουλείου Σχολείου τῆς Κόνιτσας κ. Κ. Γεωργιάδην, τὸν ἥρεμον καὶ μελίσχον αὐτὸν ἐργάτην τῆς Ἐπιστήμης καὶ τὸν ὁμοεισυστηντὴν τοῦ κ. Μίνων Μέντζου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐξίσου ἐπὶ τῆς Ἐπιστήμης, ὅσον καὶ μαχὴ τῆς τῶν ἀγῶνων τοῦ Μιτράσι-τικοῦ Μετώπου, εἰς τοὺς ὁποῖους ὁρεῖται καὶ τὴν ἀνακρίαν τοῦ ἐνὸς χειροῦ τοῦ. Ἀλλὰ καὶ τί δὲν πρέπει νὰ εἰποῦμε γὰ τὸν ἀπὸ μακρὰ ἐποπτευόμενον

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ”

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
Εκδιδόμενη εν Ιωαννίνους
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικού . . . Δραχ. 100
Εξωτερικού Φραγ. Έλβετικά 12 1/2
Αμερικής . . . Δολλ. 3
Διευθυντής Τυπογραφείου
Π. Τσιμογιάννης
Όδός Μανωλιάσσης, αριθ. 104το όλον έργον του Σχολείου
τούτου τον κ. Γιάννην Παρμε-
νίδην;

Τὸ Ἀναγνωστοπούλειον Γεωργι-
κὸ Σχολεῖο μᾶς ἔφερε ἐκείνη
λαστὴν Κόνιτσα ἕνα κομματι-
ἀπὸ τὴν Ἑλβετία, ἀπὸ τὴν
Γαλλίαν, ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν καὶ
ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν μὲ τὰ
προϊόντα, ποὺ καλλιέργει
καὶ κατασκευάζει. Θέλετε
ἑλβετικὸ τυρὶ; θὰ τὸ βρῆτε
στὸ Ἀναγνωστοπούλειον Γεωρ-
γικὸ Σχολεῖο τῆς Κόνιτσης.
Θέλετε Κονιάκια καὶ ζαμπάνια; καὶ
ἀλλὰ γαλλικὰ οἶνοπνευματώδη
ποτὰ; θὰ τὰ βρῆτε στὸ Ἀναγνω-
στοπούλειον αὐτό. Θέλετε οὐρ-
γικά, γερμανικά, καὶ ἀγγλικά
ζαμπάνια; θὰ τὰ βρῆτε στὸ Ἀ-
ναγνωστοπούλειον. Θέλετε ἀγγλι-
κὰ τσιέστερ; καὶ αὐτὸ θὰ τὸ
βρῆτε στὸ Ἀναγνωστοπούλειον.
Θέλετε πεπόνια ἀμερικανικά, γλυ-
κύτερα καὶ ἀπὸ τὸ μέλι τῆς Ἀτ-
τικῆς καὶ ἀπὸ τὰ σῶκα τῆς Σμύρ-
νης, τῆς πεθαμένης μας Σμύρνης
τοῦ Ὁμήρου μας καὶ τοῦ Χρὺ-
σοστόμου, καὶ οὐκ τῆς ψεύτικης
Σμύρνης τοῦ αἰμά; Καὶ αὐτὰ
καὶ τόσα ἄλλα ἀκόμα θὰ τὰ
βρῆτε ὅλα στὸ Ἀναγνω-
στοπούλειον καὶ μόνον στὸ Ἀναγνω-
στοπούλειον!

Εὐλογημένη ἡ ψυχὴ τοῦ Πα-
τριώτη Γεωργίου Ἀναγνωστο-
πούλου, ποὺ προίκισε τὴν ἡ-
πειρό μας μὲ ἕνα τέτοιο Γεωρ-
γικὸ Σχολεῖον!

Εἰς τὸ Συμβουλευτικὸν Πα-
ραμυθίας εὐρέθη ἡ διαθήκη τοῦ
αἰωνήστου θαμ. Ρίγγα συν-
ταχθεῖσα τὸν παρελθόντα Μ. Ιων.
Δι' αὐτῆς ὁ ἐκτεθὼν ἐγκατα-
λείπει, ἐκτος τῶν ὑπὲρ διαφο-
ρῶν συγγενῶν τοῦ ποσῶ, καὶ
τὰ ἐξῆς τοῦ αὐτοῦ ὑπὲρ κοινωφε-
λῶν σκοπῶν, ὡς ἐξῆς:

- 1) Ὡς τοῦ Δημοτικοῦ Σχο-
λεῖου Ἀγίου Νικολάου δραχ.
100.000.
- 2) Ὡς τῆς Ἐκκλησίας Ἀγί-
ου Νικολάου τῶν Σιματίων πρὸ
ἐκείνου καὶ συντήρησιν αὐ-
τῆς δραχ. 100.000.
- 3) Ὡς τοῦ Γ. μ. αἰετοῦ Περ-
μοῦ, δραχ. 100.000.
- 4) Ὡς τῆς Καλλιόπης Πα-
ραμυθίας, δ. α. νὰ σκετασθῇ ὁ
λάκκος, καὶ κατοικοενοσηθῇ ἐπ'
αὐτοῦ δημοτικὴ πλατεῖα δραχ.
50.000.
- 5) Τὴν αἰώνιον περιουσίαν
τοῦ ἀφνειοῦ εἰς τὴν σύζυγον
τοῦ Μιρίαν, μετὰ τὸν θάνατον

τῆς ὁποίας θὰ περιέλθῃ εἰς τὸ
Δημοτικὸν Σχολεῖον.

Αὕτη ὑπόλοιπὸς ζεταί, μὲ τὰ
ἐν Παραμυθίᾳ ἐν Παγγῇ καὶ Ἀ-
θόναϊς Ἀκίνητα εἰς δραχμὰς
7.000.000.

Σημαντικὰ ἐπίσης ποσὰ ἐγκα-
ταλείπει εἰς διαφορῶν συγγε-
νῶν τοῦ.

Πιστεύεται, ὅτι ἐν Ἀθήναις
ὑπάρχει νεώτερά διαθήκη μὲ πε-
ρισσότερα ποσὰ ὑπὲρ ἀγαθῶν
γῶν σκοπῶν. Ἡ ἐντύπωσις ἐν-
ταῦθα ὑπὲρ ἀκριβὲς συγ-
κινητικὴ ὑπὲρ τοῦ αἰσιδίμου εὐ-
εργέτου.

Ἐνεκρίθησαν ὡς ἐνικαὶ ὁδοὶ
ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν ἡμε-
ρῶν Ἑργῶν αἱ ὁδοὶ: Ἰωαννί-
νων—Μπαλντοῦμα—Κράφη καὶ
Ἰωαννίνων—Τζουμέρκων.

Ὁμοίως αἱ ὁδοὶ Μηνίνας—Πα-
ραμυθίας καὶ Παραμυθίας—Πάρ-
γας.

Δὲν πιστεύομεν νὰ εἶναι ἀλη-
θὲς τὸ ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου «Ἡπει-
ρωτικοῦ Ἀγῶνος» τοῦ παρελ-
θόντος Σαββάτου ἀναγραφέν, ὅ-
τι ὁ Γενικὸς Διοικητὴς κ. Κ.
Καλκάνης ἐξέφρασε δημοσίᾳ
τὴν λύπην τοῦ ἐν Παραμυθίᾳ,
«ὅτι παρηκώλυσε ὑπὸ τῆς
ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ Ἀλ-
βανικὴ Μειονότης». Εἰδὼν ὅντις
ὁ κ. Καλκάνης ἐξέφρασε τισὶν
τόν τι, οὐδεὶς νὰ λογοδοτήσῃ
ἀμέσως πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν
Κων. Παν. Τσαλδάρην!
Ἀλλ' εἴπομεν δὲν τὸ πιστεύο-
μεν.

Ἡ ἐφημερίς τῶν δύο Παίδων ἐδη-
μοσίευσε τὰ ἐξῆς ἀμίμητα, εἰς τὸ φύλλον
τῆς τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, τὰ ὁποῖα
αὐτοὶ εὐχαρίστω; ἀναδημοσιεύομεν:

«Οἱ ἀρχατοὶ ἔλεγον ἀπὸ τὴν
ἐποχὴν τοῦ Οὐρουσέως ἀκόμη:
«Φοβοῦ τοῦ; Λανού; καὶ ὡς
ρα φέροντα»»

«Ὁ φίλος Ιάτρος κ. Β. Δάππας
ἐὰ ἐδιδάχθη χεῖρ, ὅτι τὸν». Διη-
στοβασίλην πρὸς νὰ φοβῆται
καὶ εἰς καὶ ὡς φέροντα»».

Σημ: τῆς «Ἐλευθερία». Ἀν ὑποταθῇ
οἱ τὸ «φέροντα» πρὸς αἱ ἐκ τυλο-
γραφικοῦ λάθους, τὸ «φέροντα» πρὸς αἱ
ἐκ τῶν πολλὰ γράμματα, ποὺ ἔχῃ μᾶ-
θαι ὁ πρὸςβύτερος τῶν Παίδων σὺς σκα-
λωσθε, τῆς Καπλανεῖου Σχολῆς, ὅπου κὼν
βαλοῦς λάσπη μὲ τὴν κοπάναν.

Καὶ οἱ δημοτικὶ Δανοί, τί σὰ; λέ-
γουν;

* ΝΙΚΗΤΑΣ ΡΑΝΤΖΟΣ

Μνημεῖα σὶδν Ἀγνωστα Σιμα-
τιώτη σὶδν ἦσαν παντοῦ. ἐκ δὲ
σὶδν ἕνα καὶ σὶδν ἕνα γινώσκον
Νέο, ποὺ πῆθανε πελεμάντας τὰ
ζῆση.

Στις 30 Νοεμβρίου 1934 πέθ-
νε, σὴν Ἀθήνα καὶ κηδεύτηκε
τὴν ἄλλην μέρα μὲ καθε σήμε-
ρῶν ἀπ' τοῦ φίλου τοῦ Νικήτα
Ραντζοῦ, ἀπ' τὴν Ἀγία Τριάδα τῆς Εὐ-
στατίας, εἰκοσιενὸς χρόνῶν, τελειόφο-
τος νομικῆς.

Κάποιος τρανὸς τῆς ἐποχῆς σημει-
οῦσθαι αὐτοβιογραφία τοῦ πῶ; ἡ ζωὴ τοῦ
κίσει τοῦ; νέους ὁπῶς ἡ καταγίδια τὰ τῶν
φραζέ κλωνάρια. Δὲν χρειάζεται ἀπαισι-
δοξὴ διαθεσὴ γιὰ νὰ πιστέψῃ κανένας τὰ
λόγια αὐτοῦ. Χρειαζεται μόνον καὶ τοῦ θά-
ρος γιὰ ν' ἀντικρύξῃ τὰ τσακισμένα ἀπ'

ΔΘ. Ν. 120 Ιανουαρίου. Ἐπίσημον τηλεγρ. ἀγγλ. ἐκ
Π. εὐθὺς μετὰ δὲ ὁ ἀκριβὲς καίμενον τῆς ἀποφασί-
του Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν ἐπὶ τοῦ βο-
ρειοηπειρωτικοῦ ζητήματος, ἔχων ὡς ἐξῆς:

ΓΕΝΕΡ. 19 Ιαν.—Τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας
τῶν Ἑθνῶν ἀπεφάσισεν ἐν μυστικῇ συνεδριάσει νὰ ζητή-
σῃ τὴν γνώμην τοῦ Διεθνoῦς Δικαστηρίου τῆς Χάγης
ἐπὶ τῶν κατωθι δύο ζητημάτων:

Πρῶτον: Ἐὰν, λαμβανόμενης ὅψις τῆς ἐπιδόσε-
σης δι' ὡς τῆς Ἀλβανίης Κυβερνήσεως τῆς 29 Ο-
κτωβρίου 1921, πρέπειν νὰ χαρακτηρησθῇ ὡς εὐταθὺς
κατὰ τὴν ἀποψιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καθ' ἣν
ἡ κατάργησις τῶν ἰδιωτικῶν ἐν Ἀλβανίᾳ σχολείων ἀπο-
τελεῖ, γενικὸν μέτρον ἐφαρμοζόμενον τόσον ἐπὶ τῆς
πλειονότητος ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς μειονότητος, εἶναι σύμ-
φωνος μὲ τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τῆς παραγράφου 1
τοῦ άρθρου 2 τῆς δηλώσεως ταύτης.

Δεύτερον: Ἐν καταπρακτικῇ περιουσίᾳ, εἰάν τὸ Συμ-
βούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν δύναται ἐπὶ τῇ βάσει
τῆς Βεβ παραγράφου τῆς ἐν λόγω δηλώσεως ν' ἀπειθῇ
νὰ συστασὶν πρὸς τὴν Ἀλβανικὴν Κυβερνήσιν καὶ πέραν
τῆς παραγράφου 1.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τσαλδάρης ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῶν
ἀντιπροσώπων τοῦ Γύπου, σχετικῶς μὲ τὴν δευτέραν ἰ-
πὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν λύσιν ἐπὶ
τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ ζητήματος ἐδήλωσε τὰ ἐξῆς:

—«Ἡ δουεῖσα λύσις εἶναι ἀπολύτως εὐνοϊκὴ διὰ τὰ
Ἑλληνικὰ συμφέροντα καὶ εἶμαι λίαν εὐχαριστημένος ἐξ
αὐτῆς».

Ἐκ τῶν πολιτικῶν κύκλων ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Συμ-
βουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν διὰ τὸ Βορειοηπει-
ρὸν ζήτημα κρίνεται ὡς λίαν εὐνοϊκὴ διὰ τὰ Ἑλληνικὰ
συμφέροντα.

Ὁ βενιζέλος, μεταδὼς ἐκ Χαλέπας εἰς Ρεθύμνον,
ἀπήγγειλεν, ὡς πάντοτε, σφοδρὸν κατηγορητήριον ἐν
τῶν τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

Σήμερον συνεκροτήθη ἐν Πέτραις κολλοσιαῖον Σὺλ-
λαλητήριον εἰς ἐνδειξὴν διαμαρτυρίας κατὰ τῶν ἐν Δω-
δεκανήσῳ ἀνθελληνικῶν μέτρων τῆς ἰταλικῆς Κυβερνή-
σεως.

τὴν μανίαν τῆς καταγίδας κλωνάρια, σκορ-
πισμένα καταγίδια, χωρὶς τὴν ἐλπίδα με-
λουμένης ἀνδρῶν; χρειάζεται ἀκόμα κά-
ποιο θαρρὸς γιὰ νὰ δεχθῇ ὡς ἑνὸς γεγονὸς
ὅτι ὁ σκληρὸς καὶ ἀμετακίνητος νόμος τῆς αἰ-
ωνίας μεταβολῆς ἐπιβάλλει.

Ὁ Νικήτας Ραντζος, ἡλικίας 25 ἔτη, ἦταν ἀ-
κόμα μαζὺ μὲς γεμάτος νεανικὴ χαρὰ,
πλούσιος σὲ ἰδιωτικά καὶ σὲ ἰδέες. Σήμε-
ρα βούλῃ σὲ αὐτὰ μὲς, σὲ νὰ βοη-
θῶν μελλόντες, ἡ καθύστερ σὲ καλλιτεχνικὴν φω-
νὴν τοῦ. Ἀδριο, καὶ γιὰ πάντα, θὰ μείνουν
ἀνεκτίμητος θησαυρὸς οἱ ὑποθήκες στοῦ,
φίλους τοῦ, γιὰ ἕνα εὐτυχισμένο ξημέρω-
μα τῆς ζωῆς τοῦ, αὐτοῦ, ἀλλοιμονο, δὲν
ἔα προφάση νὰ χαθῇ.

Εἰσιπνὸς χρόνων. Εἶταν πολὺ λίγα γιὰ
ν' ἀντισταθῶν σὲν βίαιον ἀκανόνιστον
ρυθμὸν τῆς ζωῆς, λύγισαν σὲν κατὰ μὲρ
στὴν φλόγα τῆς ἀναγκῆς, ὑστερὰ ἀπὸ
σκληρὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῆς θυσίας, ποὺ
ἡ συγχροὴ πραγματικότης καταδικάζει
τοῦ, νέους. Ἡ ζωὴ τοῦ μὲρ πρὸς γὰρ μείνον
καρτερῶς, ἰδιὰ οὐδὲς ἡμᾶς τὸν γινώσκον
καίτοις τὸν γινώσκον καὶ τὸν ἀγαπῶν
ὑπάρχει καὶ περ' αὐτοῦ τὸν ἀφῶ, σὲν ἀ-
περῶν, καίτοις τῆς σκεψῆς καὶ τῆς
ἀγῆρας, ποὺ τιτὶς σὲν ὑπάρχειται ἀπὸ
ὁ φατμογεφῶν; στοῦ αἰσίου τὰ κα-
τὰ, καὶ ἡ μορφή τοῦ σὲ ὅλην τὴν
τὴν ἐνότητα. Ὁ καιρὸς ποὺ ἀφῆκε τὴν
καλὴν σὲν εἶναι μακρὸς. Ὁ ἰσκιὸς τοῦ
ἀλμου περὶ τὴν ἐπὶ τὴν ἀναμνήσιν καὶ
τὸ ἀπὸ αἰετὸς καὶ τὸν ὄγκο τοῦ κατῶν,
καὶ ἡ μορφή τοῦ ἀγροσταλεῖ μὲ τὸ πού
νῆμα τὸν νεῶν τῆς λίμνης, ποὺ τόσο
ἀπαυρῶν καὶ σὲν σὲ χυρὸ μολοβί
ἦτο νὰ κατὰ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ.

Ἐπὶ τῶν σκεψῶν ποὺ νὰ παρουσι-
άζοις σὲν γινώσκον, σὲν φίλους,
καὶ ὁ ἕνα σκεψῶν καὶ τὸν δλοκλήρωμεν
τον νεῶν, ποὺ τόσο ἀνηνῶμε καὶ τό-
τε εἰσεσθε βέβαιον πῶς θὰ τὸν θελήσῃ
πρόσωπα καὶ πράγματα, ποὺ αὐτοῦ μὲ
τὸν πόνον καὶ τὸν ἔρωτα τραγοῦδῃς.

Μιχὸς Π. Κωνσταντίνους

Τὰ ΕΓΚΑΙΠΕΑ ΤΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΙΑΚΗΣ ΛΕΣΧΗΣ

—Χθὲς, τὴν 6 1/2 μ.μ. ἐγένοντο εἰ-
τὸν ἀνω ὄροφον τοῦ θαύρου Εὐδοκίμου
δὴ τὰ ἐγκαίτια τῆς νεοσυστάτου Ὑπαλ-
ληλικῆς Λέσχης. Τὸν νεομισμένον ἀγία-
σμον ἐτέλεσαν ὁ Πανοσιολογιώτατος
Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλε-
ως Κοσ. Εὐδοκίμου παρῆσαν δὲ ὁ
Γενικὸς Διοικητὴς Κοσ. Κ. Καλκάνης με-
τὰ τῆς ἐρασιματίας αὐτοῦ, τοῦ Γενι-
κοῦ Γραμματέως κ. Κ. Σταυροπούλου, ὁ
Διοικητὴς τῆς VIII Μ.ρχίας ἀπομνη-
γὸς Πισίτης, ὁ Εἰσαγγελεὺς Κοσ. Καρμ.
πένης μετὰ τῆς Κας Καραμπῆ καὶ πᾶσι
στοι ὑπαλλήλοι, μετὰ τῶν οἰκογενῶν
τῶν. Μετὰ τὸν ἀγιασμόν ὁ Πρόεδρος τῆς
Λέσχης κ. Σούτης ἀπήγγειλε λαμπρὸν λό-
γον, μετ' ὃ προσεφύερθεν ἀναμνηστικὰ
καὶ ἐπικολοῦθη χορὸς.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀφίξεις

Ἀφίκει ἐκ τῆς ἀνὰ σὴν Τσιμου-
ριάν περὶ τοῦ, ὁ Γενικὸς Διοικητὴς
κ. Κ. Καλκάνης μετὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμ-
ματέως κ. Κ. Σταυροπούλου.

Τάμοι

Ἐτελεσθῆσαν χθὲς ἐν στενῷ οἴκῳ νει-
αῖον κύκλῳ οἱ γάμοι τοῦ Ἀναστασίου
Ρουσσά μετὰ τῆς κατεφύμενης καὶ σεμνῆς
τοῦ κορυποπούλας Ἀλεξάνδρας Γοργόλη.
Τὸς στεφάνους ἀντήλασεν ὁ ἀδελφὸς τοῦ
γαμβροῦ κ. Ἀλέξανδρος Ρουσσά. Τὸς
ἐτύχει, νῦν ὡς εὐχόμενος εὐχόμενος εὐχόμενος
καὶ ἀνέφελον Β. Θ.

Ὁ Καιρὸς

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης ὁ
καιρὸς ἐξακολούθει ἀγῆρος, κατὰ τῶν
μαχητικῶν, χιόνι καὶ σήμερον κατανῆν
σδιαιρία βροχὴ!